

አዲስ ዓለት

“... እኔ የሚረባህን ነገር የማስተምርህ በምትሄድባትም መንገድ የምመራህ አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ።” (ኢሳ 48፥17)
 God's Love, P.O.Box 6734, Lee's Summit, MO, 64064. / E-mail - mtizazu@hotmail.com / Ph/Fax 816 - 246 - 9395

መጋቢት 1995 March 2003 “ልጆችሽም ሁሉ ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ። የልጆችሽም ሰላም ብዙ ይሆናል።” (ኢሳ 54፥13)
 ----- አዲስ ዓለት ስድስት -----

ጸጋና ኃይል

“እስጢፋኖስም ጸጋንና ኃይልን ተሞልቶ በሕዝቡ መካከል ድንቅንና ታላቅ ምልክትን ያደርግ ነበር።” “መንፈስ ቅዱስንም ተሞልቶ ወደ ሰማይ ትኩር ብሎ ሲመለከት የእግዚአብሔርን ክብር ኢየሱስንም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አየና። እነሆ፤ ሰማያት ተከፍተው የሰው ልጅም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አየ ለሁ አለ።” (ዮሐ/ሥራ 6፥8) (7፥5-6)

እስተፋኖስ ወንጌልን በመስበካቸው ከተሰው ት ክርስቲያኖች የመጀመሪያው ነው። ኢየሱስ ያደረገለትን ለሕዝቡ በመናገሩ በድንጋይ ተወግሮ የተገደለ ደቀመዝሙር ነው። ይህ ስው በታላቅ ቆራጥነት “ወንድሞችና አባቶች ሆይ ስሙ።” እያለ መጽሐፍ ቅዱስን ሲገልጽ ላቸው ለነፍሱ እንደሚያስጋው ጠፈቶት አልነበረም። ነገር ግን በብዙ ጽሑፎች ምልጃ በመንፈስቅ ዱስም ሙላት ተዘጋጅቶ ስለነበረ ነው።

ጌታ “ኃይልንም ትቀበላላችሁ...” ሲል በሐዋርያት ሥራ 1፥8 እንደ ተናገረው እስጢፋኖስ “መንፈስ ቅዱስን ተመልቶ” ስለነበረ፤ የሚያጋጥመውን ማንኛውንም ሁኔታ ለመቀበል ኃይል ነበረው። ስለዚህም መስዋዕታዊ አርአያነቱ ለሁለት ሺህ ዓመታት ያህል አማኞችን ሲያበረታታ ኖሮአል።

በመንፈስ ቅዱስ መሞላት፤ ለአንድ ክርስቲያን ከምንም ነገር የበለጠ አስፈላጊ መሆኑን በዚህ ማስተዋል ይቻላል። የክርስቶስን ቅድስና፤ ሥልጣኑንና ክብሩን በሚታይ አኳኋን ማንጸባረቅ የሚያስችል መንፈስ ቅዱስ ነው።

በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተያልን? እግዚአብሔር ወደ ወደደው አቅጣጫ ቢመራህ ለመታዘዝ እስከማይቸግርህ ድረስ ፤ በመንፈስ ቅዱስ የተመላህ ነህ? እግዚአብሔር ለሕይወትህ ልዩና ታላቅ ዓላማ አለው። ራስህን ከኃጢአት በሚራቅ፤ ቃሉን በማጥናትና በጸሎት ከእርሱ ጋር ብዙ ጊዜ በማሳለፍ በመንፈስ ቅዱስ ተሞላ። ሕይወትህ ፍሬያማ ይሆናል። ይከናወንልህማል።

*****

ጤኖ ይክሙልኝ

ቅባት የበዛበት ምግብ በጤና ላይ ስለሚያስከትለው ጠንቅ አስበው ያውቃሉ? ቅባት በዛ የሚባለው ምን ያህል ሲሆን ነው? ለምሳሌ የሚሆን የጥናት ውጤት እነሆ፡-

በዚህ ጥናት ለምሳሌነት የቀረበው (wopper) ምጥር የተባለው ሳንድዊች ነው። አስተናጋጁም በርገር ኪንግ (Burger King) የተባለው ምግብ ቤት ነው። እንደ ልማድ፤ ይህ ሳንድዊች የሚቀርበው፤ ከተጠበሰ ድንችና (fries) ከቀዝቃዛ መጠጥ ጋር ነው። ከወተት ከሚሠራ ጣፋጭ (milk shake) ጋርም ይታዘዛል።

ጥናቱ እንደሚያመለክተው ፡- (milk shake) ወተትማው ጣፋጭ መጠጥ ፤ አንድ ምጥርና አንድ የተጠበሰ ድንች፡- 2680 ሚሊ ግራም ሶዲየም እና 2710 ካሎሪዎች፡- 158 ግራም ቅባት ይገኛበታል።

በጤናኛ አመጋገብ አንድ ሰው በቀን መመገብ ያለበት የቅባት መጠን ከ30-40 ግራሞች ብቻ ነው። ስለዚህ ከላይ የተጠቀሰው ቀላል መሳይ ምግብ፤ የአራት ቀን ቅባት በአንድ አፍታ እንደ መመገብ ነው። ሶዲየም ደግሞ ለደም ብዛት ዓይነተኛ አስተዋጽኦ የሚያደርግ ከጨው የሚገኝ ንጥረ ነገር ነው። አይገርምም?

*****

ዕምነታችን፡-

መጽሐፍ ቅዱስ፡- ስሕተት የሌለበት ሥልጣን ያለው የእግዚአብሔር ቃል ነው።

እግዚአብሔር፡- ሥላሴ ሆኖ ለዘላለም የሚኖር ፈጣሪ፤ አንድ አምላክ ነው። (ዘጸ 6፥4 እና ማቴ 28፥19)

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡- ከድንግል ማርያም የተወለደ፤ ኃጢአት ያልተገኘበት፤ ተዓምራት ያደረገ፤ ስለ በደላችን ተሰቅሎ የሞተ፤ ከሙታንም የተነሣ፤ ወደ ሰማይ ያረገና በእግዚአብሔር አብቀኝ የተቀመጠ፤ በታላቅ ክብር ዳግመኛ የሚመጣ አምላክ ነው። (ዮሐ/ወ 1)

የኃጢአት ስርየት፡- ማግኘት የሚቻለው በመናዘዝ፤ ንስሐ በመግባትና ለቤዛነት፤ በመስቀል ላይ የፈሰሰውን የክርስቶስ ደም በዕምነት በመቀበል ብቻ ነው። (ዮሐ/ወ 14፥6)

ጥምቀት፡- በአብ፤ ወልድ፤ መንፈስ ቅዱስ ስም በውኃ ጥምቀት እናምናለን። የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት የሚለምኑት ያገኙ ታል። (ማቴ 28፥19፤ ሐዋ ሥራ 2፥4)

መንፈስ ቅዱስ፡- ክርስቶስን መስሎ ለመኖር፡- የቅዱሳን ረዳት፤ አጽናኛና መሪ የሆነው መንፈስ ቅዱስ የግድ ያስፈልጋል። (ገላትያስ 5፥16-25)

ትንሣዔ፡- ቅዱሳን፤ ለዘላለም ሕይወት፤ ኃጢአተኞችም ለዘላለም ቅጣት፤ ከሙታን እንነሣለን። (ራዕይ 20፥11-25)

ዓላማችን፡-

ጸጋው በበዛልን መጠን፤ አማኞችን በቤተ ክርስቲያናቸውና በአካባቢአቸው ፍሬአማደቀ መዛሙርት እንዲሆኑ ማነቃቃት።

ወገኖቻችንን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ወደ እግዚአብሔር ፍቅር መጋበዝ።

ጥበብ አሳሹ

በሩቅ ምሥራቅ አፈ ታሪክ አንድ ሰው ጥበብን ለማግኘት ምድርን ያስሰነበር ይባላል። እርሱም ጠቢብ የሆነውን “ጐሩ” አግኝቶ

ኝቶ ጥበቡን ለመካፈል ያልሞከረውና ያልደረሰበት ሥፍራ የለም። በእንዲህ እያለ፤ ከዕለታት አንድ ቀን ቸር ወሬ ሰማ። ጠቢቡ “ጐሩ” ሩቅ ሐገር በሂሳብ የተራራ ላይ በሚገኝ አንድ ዋሻ ውስጥ እንደሚኖር ተነገረው። በዚህ ጊዜ ጥበብ አሳሹ፡- ንዙን ጠቅልሎ፤ ፈረሱን ጭኖ ሽንተረሩንና በረሐውን አቋርጦ ወደ ሂሳብ የተራራ ገሰ ገሰ።

ለረዥም ጊዜ ከተንዘ በኋላ፡-ሂሳብ የተራራ ግርጌ ደረሰ። በዚያም እጅግ አስቸጋሪ በሆነ ጠባብ ሸለቆ መሐከል በብዙ ችግር አልፎ፤ ከጠቢቡ መኖሪያ ዋሻ ደረሰ። ከዚያም “በዓለም ሁሉ የታወቅኸው ጠቢብ አንተ ነህ ወይ?” “ጠቢብ ሆይ!” “ጠቢብ ሆይ” እያለ ይጣራ ጀመረ።

እጅግ ረዥም ጊዜ ተጠባበቀ። በመጨረሻም “ጐሩው” ሽማግሌ ከዋሻው ውስጥ ብቅ አለ። ጥበብ አሳሹም፡- “አባ ሽማግሌው፤ አስተዋይ መሆን የምችለው እንዴት ነው? ጥበብንስ ከየት አገኛለሁ?” ሲል ጠየቀው። ጠቢቡም ሽማግሌ፤ በጉጉት የሚጠባበቀውን ጥበብ ፈላጊ ሰው፤ ዓይን ዓይኑን ትክ ብሎ እየተመለከተ፤ “ፈረሰህን የምታገኘው የት ነው?” ሲል ጠየቀውና ሁለተኛ አንዳች ሳይናገር፡- ተመልሶ ወደ ዋሻው ገባ።

ፈረሱ ሁል ጊዜ ከእርሱ ጋር ነበረ!! ጥበብና የማስተዋል ችሎታ ሁል ጊዜ ከእርሱ ጋር ነበረ። በልቡ ውስጥ ነው። ጌታ ኢየሱስም በሉቃስ ወንጌል 17 ፥ 21 “እነሆ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት በመካከላችሁ ናትና አላቸው።” እግዚአብሔር ለሕይወትህ እጅግ የሚጠቅመው የጥበብ ነገሮችን ወደ ልብህ እየላክ ነው። ነገር ግን እንደ ምናምን ቆጠርህ በቸልታ ታሳልፍ ይሆናል። ሃሳቡ አለህ። ራዕይ አለህ። ችሎታውም አለህ። ነገር ግን ያለመብቃትህን ከሚገባህው በላይ ስለምታስብ በዕምነት ተነሥተህ አትሰማራም። ጥበብ እርሱም እግዚአብሔርን መኖራት፤ በልብህ አለ። ተነሣና ተሰማራ። የሰማይ አምላክ ያከናውንልሃል።

“ጥበብ በሳይና ትጮኻለች በአደባባይ ድምዕዎን ከፍ ታደርጋለች፤ በአደባባይ ትጣራለች፤ በከተማይቱ መግቢያ በር ቃልን ትናገራለች፤ እናንተ አላዋቂዎች፤ እስከ መቼ አላዋቂነት ትወድዳላችሁ? ፌዘኞችም ፌዘን ይፈቅዳሉ? ሰነፎችም እውቀትን ይጠላሉ?” (መጽሐፈ ምሳሌ 1 ፥ 20 - 22)

“የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መኖራት ነው። ሰነፎች ግን ጥበብንና ተግባሩን ይንቃሉ” (መጽሐፈ ምሳሌ 1 ፥ 6)

“በራስህ አስተያየት ጠቢብ አትሁን። እግዚአብሔርን ፍራ፤ ከክፋትም ራቅ፤ ይህም ለሥጋህ ፈውስ ይሆንልሃል፤ ለአጥንትህም ጠገን።” (መጽሐፈ ምሳሌ 3 ፥ 7 - 8)

ሁሉም ያልፋል

ከሰማይ በታች ለሚሆነው ሁሉ ለንጋት ለምሽት ለሐዳር ለመዋሉ ለንድም ነገር ሳይቀር ለፍጥረት በሙሉ ለሁሉም ጊዜ ስለው ተጽፏል በቃሉ።

ሌሊት ሆኖ ስይቀርም የመሸው ይነጋል ፀሐይ ትጠልቃለች ንጋትም ይመሻል እጅግ የጨቀየው የክረምቱ ወራት የማይላውሰው የጭንጉ ብዛት ገለጥ ጠፈፍ ይላል ብራ የመጣ ዕለት።

የአበቦች ወራት ደግሞ ፀደይ ሆኖ የዕጽዋቱ ውበት ምድሪቱን ሸፍኖ ስምላክ ያደረገት ሐገር ገነት መስላ ይህም ደግሞ ያልፋል ከወራት በኋላ።

ሰይጣን የሰውን ጥረት ስያመሳቀለ ያሰቡት በሙሉ ስልሳካ እያለ ባንዱ ያዘሁት ሲሉ በሌላ ጫፍ ሲያመልጥ መክራን ታገሰን ተገተን ስንጋፈጥ ሁሉም ነገር ያልፋል ጊዜውን ጠብቆ ፍስሐ ይመጣል እንደ ንጋት ስውቆ።

ለሁሉ ጊዜ ስለው ሎሚ ተራ ተራ ልዩ ልዩ ሐዘን ያሁኑ መክራ ስምላክ የወሰነው ያበቃ ዕለት ቀኑ እንደነጋበት ጅብ ሲሄድ ወደ ደኑ ይህም ደግሞ ያልፋል ጊዜውን ጠብቆ ፍስሐም ይመጣል እንደ ንጋት ስውቆ።

ከቅድመ ስያት ስያት በአባቶቻችንም ከጥንቱ ነበረ በእኛ ስልተጃመረም ሐዘንና ደስታ ምራትና እፎይታ ይፈራረቃሉ እንደ ቧት ማታ መውደቅን ያስብ ዘንድ የቆመ የሚመስለው ለወደቀም ደግሞ ትንሣኤ እንዳለው መክራ እንደሚያልፍ ጊዜውን ጠብቆ ፍስሐም ይመጣል እንደ ንጋት ስውቆ።

መላኩ ትዕዛዙ

የዚህ አገልግሎት ጠቃሚነት የሚታያችሁ ሁሉ፡-ጸጋው እንዲበዛልን ፀልዩልን። ዓለም አቀፍ የፖስታ ዋጋን ለ መሸፈን የሚቻለውን ያክል በዓመት ልትረዱን የምትፈቅዱ፡-እንድትተባበሩን በእግዚአብሔር ፍቅር እንጠይቃችኋለን። በቅርብ ጊታ ቢፈቅድ የዌብ ገጽ ይኖረናል።

ምክንያቱ ነኝ

“ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ፡- በኢየሱሳምም በይሁዳም ሁሉ በሰማርያም እስከ ምድር ዳርም ድረስ ምስክርኛ ትሆናላችሁ።” (ዮሐን 14:17)

የሚከተለው ግራም ላውሪ የተባለ ደራሲ ስለ ራሱ የምስክርነት ልምምድ (How to share your Faith) በሚለው መጽሐፍ ከጻፈው የተዘጋጀ ነው።

ስለ ጌታ ኢየሱስ ለሰው መናገር እጅግ ከሚጨንቃቸው ሰዎች ዋናው ነበር ሁ። ይሁን እንጂ ጌታን በወጣትነቱ እንደ ተቀበለሁ፡- በቤተ ክርስቲያናችን ስለ ምስክርነት በኃይል ያስተምሩን ስለ ነበረ፡- ምርጫ አልነበረኝም። በቤተ ክርስቲያናችን የማይመሰክር ክርቲያን የሕሊና ዕረፍት አልነበረውም። ስለ ዚህ እኔም አንድ ቀን በምኖርበት ከተማ አጠገብ ወደ ነበረው ባሕር ዳር፡- የምመስክርለት ሰው ፍለጋ ወጣሁ።

ጌታን ከተቀበለሁ ገና ሁለት ሳምንት ስለ ነበረ መጽሐፍ ቅዱስን ሆነ የክርስትናን ሕይወት ምንም አላውቅም ነበር። ዕምነታችሁን ለሰዎች መስክሩ ብለው ስላስተማሩኝ ብቻ ነው የወጣሁት። በራሴ ምንም መተማመን አልነበረኝም። የማይከራከርና የማይቆጣ ሰው እንዲያጋጥመኝ እየፀለይሁ ሰዎች በማይታጡበት ባሕር ዳር (beach) መመላለስ ጀመርሁ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ ዓይኔ በአንዲት የእናቱ እኩያ የሚትመስል፡- መካከለኛ ዕድሜ የደረሰች ወይዘሮ ላይ አረፈ። የማትጨክንብኝና የምትሰማኝ መስላ ታየችኝ። ወደ እርሷ በቀረብሁ ጊዜ ግን ከመፍራቴ የተነሣ ድምጹ ጎረቤትና ተንቀጠቀጠሁ። ቃላት ለማማረጥ እየሞከርሁ፡- “እ-እ- ይቅርታ፡- ስለ አንድ ነገር ላነጋግሽ?” አልኳት። እርሷም “አዎን፤ ስለ ምን ድን ነው?” አለችኝ። እኔም “ስለ እግዚአብሔርና ስለ መንግሥተ ሰማይ ነገር” አልኳት። (የአሥራ አምስት ዓመት ያህል ልጅ ነበርሁ) የሚደንቀው ነገር ግን ሴትየው፡- “ምን አለበት? ተናገር። እሰማለሁ።” ስትል መለሰችልኝ።

ከዚያም ቶሎ ብዬ ለእንዲህ ያለ ጊዜ ኪሴ ውስጥ ይገዜ የነበረውን ትራክት ሳብ አደረግሁ። በዕምነቱ በጣም አዲስ ከመሆኔ የተነሣ አንዳች ነገር በቃ ሌ አላጠናቀቅም ነበር። ስለዚህ ትራክቱን ከጅምራ አስከፍቶ አነበብሁ ላት። በማንበብትም ወቅት እንቀጠቀጥ ነበር። መቼም ምስክርነቱ ይሰራል ሴቲቱም ጌታን ትቀበላለች ብዬ አላሰብሁም። ነገር ግን ሴቲቱ የማንበውን ሁሉ በጥሞና ሰማች።

እያነበብሁላት ወደ መጨረሻው ስደርስ፡- “አሁን ጌታን የማትቀበይበት ምክንያት ይኖርሻል?” የሚለው ላይ ደረሰሁ። ወዲያውም ይህንን ጥያቄ ልጠይቃት? አልጠይቃት? እያልሁ ወላወልሁ። ከዚያም ልብ ገዛሁና፡- “አ- አሁን ጌታን የማትቀበይበት ምን ምክንያት ይኖራል?” አልኳት። እርስዎም፡- “ምንም” አለችኝ። እኔም በድንጋጤ ልቤ እንደ ከበሮ እየመታ፡-ማመንም ስላቃ ተኝ “እና አሁን ጌታን ትቀበያለሽ?” አልኳት። እርስዎም ሳታቅማማ “አዎን” አለችኝ።

እኔም ይህን ሁሉ ስኪት ስላልተጠባበቅሁ ፡- ለትንሽ ጊዜ ግራ ተጋጧሁ። ከዚያም በመደናገር በትራክቱ ላይ የንስሐ ፀሎት የሚገኝበትን ቦታ ፈለግሁ። ብዙ ካስቸገረኝ በኋላ አገኘሁት። ከዚያም እጅግ እየፈራራሁ በታላቅ ትሕትና፡- “ባይ እንግዲህ ፡- አንገታችንን ዝቅ አድርገን እንፀልይ” አልኳት። እርስዎ ተከትላኝ አየፀለየች እንኳን እኔ ግን በልቤ “ይኸ የማይሆን ነገር ነው” እያልሁ አስብ ነበር።

ፀሎታችንን እንደፈጸምን ሴትየው ቀና ብላ አየችኝና “አንድ ነገር ሆኜ አለሁ። ልዩ ደስታ ይሰማኛል።” አለችኝ። ወዲያው በእኔም ይኸ ነው የማይባል የመንፈስ ቅዱስ ደስታ ወረደብኝ። በዚያም ቀን እግዚአብሔር በሕይወቴ ሲሠራ የመጀመሪያዬን ቅምሻ አገኘሁ። በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ወንጌልን ለሰዎች መንገር ግዴታዬ መሆኑን በእርግጠኝነት የተረዳሁት ያኔ ነበር።

ለምስክርነት ከሚያስፈልጉ ነገሮች ጥቂቶቹ፡-

ሽክም፡- ሽክም ጌታን የማያመልኩ ሰዎች ወደ ዘላለም ስቃይ መሄዳቸውን ከማስተዋል የሚመጣ ለሚጠፋት የማዘን ጸጋ ነው። ሲያል በዕውነት አስቃቂና ማንም ሊሄድበት የማይገባ ክፉ ሥፍራ መሆኑን ከመረዳት የሚነሣ ለሰዎች የማዘን (የፍቅር) ኃይል ነው። ሽክም የራስን ቤተ ክርስቲያን አባላት የማብዛት ፍላጎት አይደለም። ሰው ሁሉ እንደ እኔ ይሁን የማለት ስሜትም አይደለም። የዕውነተኛ ሽክም ዋና ዓላማው ሰዎች ወደ መንግሥተ ሰማይ እንዲገቡ ነው እንጂ ሌላ ምድራዊ ዓላማ አይደለም። ይህንን ዓይነት ሽክም ካለን በዕውነት መመስከር ችግር አይሆንብንም።

የነፍሳትን ፍቅርና ሽክምን ግልጽ ለማድረግ ተጨማሪ መግለጫ እንይ፡- በመንገድ ስንተላለፍ ታላቅ የጭንቀት ጩኸት እንሰማለን እንበል፡- ዞር ብለን ስንመለከት ወየው ወየው ልጅ፡-እያለች የምታለቅስ እናት በሚጋይ ቤቷ ፊት ስትንጎራደድ እናያለን። ሕጻን ልጅዎ በሚነድደው ቤት ውስጥ እንደ ሆነና ሕጻኑን ለማዳን ያለን ዕድል እጅግ የተወሰነ መሆኑን እንረዳለን እንበል። በዚህ ሁኔታ ምን ይደረጋል? ሕጻኑ የእኔ አይደለምና በማለት፡- ጥለናት እናልፋለን? አይመስለኝም። አይዘብ ምንም አይደለም፡-ተጽናኚ ልንላት እንችላለን? አይደረግም። ለራስ በሚያሰጋ እሳት ውስጥ ዘልለን በመግባት ሕጻኑን ለማዳን እንሞክራለን? አዎን። ኢየሱስ ክርስቶስን የማይከተሉትን የሚጠባበቀው እሳት ከዚህ የከፋ ነው። ምክንያቱም ዘላለማዊ እሳት ነው። ከዚያም መመለስ የለም። የዘላለም ስቃይ ነው። ታዲያ ይህ ሊገደን አይገባም? የፍቅር ሰውና ጥሩ ክርስቲያን ነኝ የምንል። እግዚአብሔርን እወዳለሁ የምንል። በዚህ ሊገደን አይገባም? በዕውነት ሽክም ሊኖረን አይገባም?

ለሰዎች ስለ ጌታ ስንነግር ከፍቅር ሽክም ከሆነ ይረዳሉ። ከኃይማኖታዊ ግዴታ ብቻ ከሆነም ይረዳሉ። ደረቅ ኃይማኖታዊ ጥያቄና መልስ ይዘው ለሰዎች ለመመስከር የሚወጡ ሰዎች አይቼ አውቃለሁ። ይህም ያለ ፍቅር፡- ከሽክም ያልሆነ የሽንፈት ምስክርነት ነው። ስለ ፍቅር ቀኑን ሙሉ ልናወራ እንችላለን። ብዙ የግሪክና የዕብራይስጥ ቃላት መግለጽ እንችላለን። ስለ መንግሥተ ሰማይም በርካታ ጥቅሶችን ከመጽሐፍ ማውጣት እንኳን እንችል ይሆናል። ነገር ግን ዕምነታችን የሰዎችን ልብ መንካት የሚችለው፡- ለሚጠፋት ርኅራኄና ሽክም ሲኖረን ብቻ ነው። ያም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው። በፀሎት ይገኛል። የእግዚአብሔር ፈቃድ ስለ ሆነ ለሚለምኑ ይሰጣል። ..... ይቀጥላል

ኢየሱስ ጌታ ነው። ጌታ ይባርክህ።